

Bron: Telegraaf, 10 mei 2003, pagina Vrouw

Je kunt veel van staatssecretaris Phoa van Familiezaken en Emancipatie zeggen, maar niet dat hij niet open en eerlijk voor zijn eigen tekortkomingen uitkomt. Hij was de eerste om toe te geven dat de OMO-campagne "Waarom was ik nog voor jou?" – waarvan afgelopen donderdag een verhalenbundeltje werd gepresenteerd – een mooiere titel heeft dan zijn eigen initiatief "Wie doet wat in huis?". Ook schroomde hij niet toe te geven dat hij zelf de wasmachine thuis nauwelijks aanraakt. „Maar ik maak wel het toilet schoon.”

OMO-campagne moet mannen aan de was krijgen

## PHOA WEET WAAR HET KNOPJE ZIT

door MARJOLEIN HURKMANS

AMSTERDAM – „Er zit een oranje knop ergens”, zegt staatssecretaris van Familiezaken en Emancipatie Kee Liang Phoa geheimzinnig. „Ik weet niet precies waar-ie voor dient, maar soms gaat het apparaat zo hinderlijk piepen. Dan druk ik hem in en dan is het over.” Hij kijkt vergenoegd. „Dan heb ik toch iets nuttigs gedaan met betrekking tot de wasmachine. Of zou het de droger zijn?”

En hij brengt ook wel eens de wasmand van de badkamer naar het washok. „Maar dan moet iemand het wel zien. Anders heeft het geen zin. Ik ben trouwens wel heel ijverig met de wc-pot. Dat moet wel met een huis vol dochters. Ik maak het toilet natuurlijk het viest.”

De promotiecampagne "Waarom was ik nog voor jou?" is in het leven geroepen door wasmiddelfabrikant OMO en haakt aan bij het huidige overheidsbeleid om mannen bewuster te maken van de nog steeds oneerlijke taakverdeling thuis. Uit onderzoek is bijvoorbeeld gebleken dat de was nog steeds door 96% van de vrouwen wordt gedaan.

### Komische citaten

Op een speciale website konden bezoekers berichtjes achterlaten met betrekking tot de was



en strijk en vooral hoe de taken bij hen thuis zijn verdeeld. Dat leverde komische citaten op, zoals: 'Mannen vinden zichzelf vaak heel technisch. Maar de wasmachine bleek veel te ingewikkeld voor mijn vriend', 'Hij zei dat hij het wel een keer wilde proberen en vroeg 'waar staat de wasmachine eigenlijk?'" En: 'Mijn man heeft laatst de hele was gedaan. Tenminste, dat dacht ik. Tot zijn moeder zei: 'Is dat fijn of niet, dat ik al je was voor deze week heb gedaan?'

Die citaten leverde zeven schrijvers inspiratie voor evenzoveel korte verhalen die gebundeld werden in een piepklein boekje dat de consument vanaf deze week gratis bij zijn wasmiddel krijgt. Alle zeven waren ze aanwezig bij de officiële presentatie, waar ze zelfs al bij de koffie hun eigen wasperikelen uit de doeken gingen doen. Jan Kuitenbrouwer bijvoorbeeld bekende onmiddellijk met zijn vrouw in een strijkconflict te zijn. Sinds kort mag hij alleen nog de boordjes van de T-shirts doen.

Het werd een hilarische ochtend. De schrijvers rolden zowat over elkaar heen wat betreft de scherpe oneliners over taakverdeling, meedogenloze analyses van de strijkproblematiek en persoonlijke ontboezemingen met betrekking tot hun eigen wasproblemen.

Alleen Martin Brill had van dat laatste geen last. „Ik ben opgegroeid tussen de zeep”, zei hij. „Mijn vader werkte voor Unilever en onze hele garage stond vol bulkgoederen. Ik heb ook wel wat met de was, niet in de laatste plaats omdat mijn moeder het zo goed kon. En dat had natuurlijk weer te maken met al die wasmiddelen in huis. Dat heb ik zelf nu ook nog, een kamer vol pakken en flessen wasmiddel. Ik heb daar wel baat bij sinds mijn vrouw heeft besloten met meer voor me te wassen en te strijken- Voor dat laatste heb ik inmiddels lessen gevolgd bij een vriend die in het theater werkt.



• *"Ik draag de wasmand wel eens van de badkamer naar de waskamer", zeg staatssecretaris Phoa. "Maar alleen als iemand het ziet."*

FOTO: MARTIJN CIEREMANS

Theaterjongens kunnen strijken. Net als homo's en mannen die in het leger hebben gezeten. Echte mannen kunnen niet strijken. Maar ik moet zeggen, na 24 overhemden vind ik het best een bevredigende activiteit. En het vereist ook concentratie. Voor je het weet heb Je een hemd verbrand."

Jessica Durlacher is vooral praktisch ingesteld. „Ik heb niks met de was. Daarom draag ik nooit wit. Met kleine kinderen is dat veel te snel vuil; drukken ze zo'n welgemeende chocoladezoen op je buik en moet het wéér de was in. Maar ik kan er ook wel weer een mooie filosofische benadering bij bedenken. Welbeschouwd symboliseert de was natuurlijk ook de cirkel van het leven: vernieuwing."

### **Bonen schotel**

Marjan Berk 'bewaste' twee echtgenoten en vijf kinderen „met wasbord, wringer en sop opkoken". „Die mannen heb ik nooit iets kunnen leren. De een kwam niet verder dan een bonenschotel, de tweede kreeg nog net het gehaktballen draaien onder de knie, maar daar hield het ook mee op. Tegenwoordig heb ik een wasmachine en een Portugese hulp. Die strijkt ook, soms met haar eigen ijzer, maar dan ligt meteen de flat plat- Als ze met vakantie is, doe ik de was zelf. Dat wil zeggen: ik ga met het wasgoed in bad zitten. En dan kletsnat ophangen, hoef je het ook niet meer te strijken. Dit is een tip!"

---



• *Jessica Durlacher heeft zo'n hekel aan de was dat ze nooit wit draagt.*

FOTO: KLAAS KOPPEN



• *Lydia Rood heeft haar man verboden te waren.*



• *Marjan Berk gaat met het wasgoed in bad.*

FOTO: PETER ZONNEVELO

Lydia Rood bekende dat zij haar man heeft verboden te wassen. „Hij kostte me veel te veel geld; al die wollen truitjes die in babyformaat uit de machine kwamen!”

**De website van het wasmiddelenmerk blijft voorlopig nog even in de lucht. Nog steeds zijn er filmpjes te downloaden die via de mail naar de wasmachineontlopende wederhelften kunnen worden gestuurd om hem duidelijk te maken dat-ie nou echt eens zelf aan de strijk moet. „Vanaf 21 mei worden ze een stuk harder”, aldus een woordvoester van OMO. „De mannen die dan nog niet aan de was zijn, kunnen worden bestookt met guerrillatechnieken die we nu nog niet willen verklappen,”**